

Фоменко Д.С.

викладач, здобувач;

Борсукевич Т.С.

студент,

Національний університет фізичного виховання і спорту України

РЕТРОСПЕКТИВА ЗМАГАНЬ З ФУТБОЛУ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПРОВЕДЕННЯ В ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГРАХ

Датою народження сучасного футболу вважається дата заснування Англійської футбольної асоціації в 1863 році [8]. Англійці також розробили перші правила, які потім отримали загальне визнання. Тут же, в Англії з'явилися і перші клуби футболістів. Міжнародний футбольний союз був заснований у 1904 році.

Кінець XIX століття ознаменований стрімким розвитком виробництва, транспорту, посилилася тенденція до міжнародної співпраці, з'явилися умови для більш широких спортивних зв'язків – це все сприяло відродженню Олімпійських ігор.

Футбол не відразу потрапив у програму Олімпіад і не відразу почав жити самостійним життям [1]. Про включення футболу в програму Олімпійських ігор велися постійні дискусії. Та й про саму гру думки були найрізноманітніші. Одні захоплювалися нею, інші – різко виступали проти.

Французький громадський діяч П'єр де Кубертен був обурений висловлюванням одного спортивного теоретика про те, що «футбол справедливо виключений з програми, оскільки фізіологічна цінність цієї гри вельми сумнівна».

Кубертен серйозно вивчив достоїнства футболу і в 1890 році, виступаючи в Сорбонні, назвав його наріжним каменем організації відпочинку людей, що люблять мужні види спорту. Кубертен зазначив, що «футбол поєднує в собі цілий ряд прекрасних видів спорту, основними серед яких є: біг, стрибки, боротьба» [2].

Основні положення доповіді були опубліковані в «Педагогічному журналі», де Кубертен підкреслював, що футбол вимагає високих морально-вольових якостей, виховує почуття взаємовиручки і колективізм: «Що може бути краще, ніж такий приклад. Ти сам можеш виконати удар, але твій товариш в більш вигідному становищі. І ти віддаєш йому м'яч. У цій грі один – за всіх, всі – за одного. У цьому успіх команди.

Офіційно в програму Олімпійських ігор 1896 футбол не був включений, але все ж матч на Олімпіаді в Афінах відбувся. Зустрілися команди Данії та Греції. Данія перемогла – 9:0. Тільки через вісімдесят років Міжнародна федерація футболу визнала цю зустріч офіційною та назвала команду Данії першим чемпіоном Олімпійських ігор.

Існують різні погляди про входження футболу в програму Олімпійських Ігор. При формальному підході слід дотримуватися 1900, однак протягом багатьох років історіографи футболу та сучасних Олімпійських ігор відлік футбольних турнірів вели з 1908 року. Плутанину в це питання вніс 40-й конгрес ФІФА (1976), який заднім числом прийняв рішення про визнання футбольних турнірів трьох перших Олімпіад офіційними.

Фактом про входження футболу в програму Олімпійських Ігор в 1908 році сприяло дві обставини: створення в 1904 році ФІФА і проведення чергової Олімпіади в Англії, на батьківщині футболу. Умови англійців – офіційне визнання футболу олімпійським видом спорту. З тих пір футбол став невід'ємною частиною програми Олімпійських ігор (за винятком Олімпійських ігор 1932 року в США – офіційна причина – непопулярність футболу в США, проте вважається, що ФІФА – просто не хотіла, щоб нове змагання пішло «в тінь» Олімпіади) [3].

У 1936 році футбол повернувся в олімпійську програму, але рівень футбольного турніру на Олімпійських іграх знижувався, так як у більшості країн гравці ставали професіоналами, а вигравали Олімпіади в основному команди зі Східної Європи, де футбол офіційно вважався любительським [2].

Жіночий футбол був введений до складу олімпійських видів спорту лише в 1996 році на Олімпіаді в Атланті.

Футбольний олімпійський турнір стартує ще до церемонії відкриття Ігор.

XIX століття подарувало світу футбол, і він залишається найбільш популярною спортивною грою на нашій планеті.

Особливості проведення змагань

Сучасні правила участі футболістів в Олімпійських іграх були введені в 1992 році. На Олімпіади допускаються футболісти не старше 23 років, при цьому кожна команда може заявити трьох гравців, чий вік перевищує зазначений ліміт [10].

Є обмеження за віком і для жіночих команд – гравці повинні бути старше 16 років [11].

З 1984 року Міжнародний олімпійський комітет дозволив брати участь в Олімпіадах професійним футболістам, однак за домовленістю з ФІФА дозвіл стосувався тільки тих гравців збірних європейських і південноамериканських країн, які раніше не брали участі в чемпіонатах світу [12].

Учасники повинні обов'язково виконувати всі правила та положення МОК і міжнародної федерації по своєму виду спорту.

Якщо доведено, що спортсмен навмисно порушив Олімпійські правила, то він дискваліфікується і його результати анулюються. Якщо доведено, що НОК або Національна федерація причетні до порушення правил – дискваліфікується вся команда.

До участі в Іграх допускаються спортсмени-аматори. Спортсмен повинен бути громадянином тієї країни, від імені якої він виступає. Якщо він вже брав участь одного разу на Олімпійських іграх, чемпіонатах світу або континенту у складі команди однієї країни, то виступати на інших Іграх за іншу країну цей спортсмен не має права.

Бувають винятки з цього правила. Перше – якщо країна вийшла зі складу іншої держави і стала самостійною або, навпаки, дана країна увійшла до складу іншої держави. Друге – якщо спортсменка вийшла заміж і прийняла підданство країни, де живе чоловік.

З 1908 року по 1956 рік, футбольний турнір проводився виключно за Олімпійською системою, з іграми в один матч на вибування. Починаючи ж з Олімпійських Ігор в Римі (1960 рік), формат зазнав змін, була введена змішана формула, за якою на першому етапі проводився груповий турнір з іграми в одне коло (4 групи по 4 команди в кожній), на другому етапі збірні, які посіли перші і другі місця в групах, продовжують змагання за Олімпійською системою.

Визначено кількість учасників, які допускаються від країни у кожному виді змагань. У командних змаганнях – тільки по одній команді.

Періодичність проведення Олімпійського футбольного турніру раз на 4 роки, власне як і самих Олімпійських ігор.

Переможцям футбольного олімпійського турніру кубків не вручають.

Футболісти, які перемогли у турнірі, отримують тільки золоті медалі, фіналісти – срібло, а команди, що зайняли третє місце – бронзові нагороди.

Список використаних джерел:

1. Платонов В.Н., Гуськов С. И. Олимп. спорт. Т. 1. 1994 – 496 с.
2. Энциклопедия олимпийского спорта. Т. 4. – 2004. – 608 с.
3. Мохов Ю.Ф. Футбол на Олимпиадах. – Минск: Польша, 1980. – 79 с.
4. Платонов В.Н. Система олимп. подготовки в ГДР (историческое наследие) / В.Н. Платонов, М.М Саид // Современный олимп. спорт и спорт для всех: VIII Международный конгресс Т. 1. – Алматы. – 2004. – С. 16–18.
5. Олимп. спорт: в 2 т. / В.Н. Платонов, С.Н. Платонов, С.Н. Бубка, М.М. Булатова и др.: под общ. ред. В.Н. Платонова. – К., Олимп. литература. – 2009. – Т. 2. – 696 с.
6. Булатова М.М. Енциклопедія олімп. спорту в запитаннях і відповідях. Друге видання – К.: Олімпійська література, 2011. – 400 с.
7. Платонов В.Н. Система подготовки спортсменов в олимпийском спорте : Общая теория и ее практические приложения : Учебник / В.Н. Платонов. – Киев : Олимпийская литература, 2004. – 808 с.
8. Соломонко В.В. Футбол : Підручник / В.В. Соломонко, Г.А. Лісенчук, О.В. Соломонко. – Київ : Олімпійська література, 2005. – 295 с.
9. <https://archive.today/20120530210252/www.london2012.com/games/olympic-sports/football.php>
10. http://go-football.org/football_olimpia.html
11. <http://www.offsport.ru/olympic/uchastniki.shtml>
12. http://olimp-cdt.narod.ru/vidi_sporta_letto_ftbl.html

Чепуренков А.В.

тренер-викладач,

Херсонське вище училище фізичної культури

Кольцова О.С.

кандидат педагогічних наук, доцент,

Херсонський державний університет

МЕТОДИКА СИЛОВОЇ ПІДГОТОВКИ ВОРКАУТЦІВ

Останнім часом силова гімнастика – Workout набуває все більшої популярності серед молоді. Однак, високий оздоровчий вплив занять Workout будуть мати тільки при умові врахування особливостей фізичної підготовленості спортсменів.

Особливості фізичної підготовки гімнастів викладені в працях О. Худолія, Ю. Менхіна, В. Смолевського, Ю. Гавердовського та ін., Однак, проблема вдосконалення рухових якостей спортсменів в процесі занять Workout на сьогодні потребує подальшої глибокої експериментальної розробки. Інформація про рівень і особливості розвитку силових якостей воркаутців дасть можливість